

Serrallonga de Dalt

Alpens

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector nord-oest del terme municipal
Emplaçament A 2100 metres de la carretera BP-4654, punt quilomètric 19'100

Coordenades:

Latitud: 42.14022
Longitud: 2.08232
UTM Est (X): 424167
UTM Nord (Y): 4665752

Classificació

Número de fitxa 08004 - 13
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: L'edifici no conserva les obertures originals, presenta vegetació als murs i la teulada reformada.
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes subsidiàries de planejament, Alpens 1996
Número inventari Sí, IPA. 22459
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Teixits Gonfaus, S.A. Passeig de la Pau, 29, 6è-1a, 08600 Berga
Autoria de la fitxa Marta Homs i Jordi Compte
Data de registre de la fitxa: dt., 04/07/2006 - 02:00

Descripció

Serrallonga de Dalt està ubicada al nord del terme municipal, en un punt elevat entre l'església de Sant Pere de Serrallonga i el cim del Puigdon.

Es tracta d'una masia de mitjanes dimensions formada per un volum principal de planta rectangular i un cos adossat lateralment fruit d'una ampliació, ambdós formats de planta baixa, primer pis i golfes. Els murs de càrrega són de maçoneria de pedra amb carreus treballats a les cantonades i arrebossat en algunes parts i té la teulada de doble vessant amb aigües a la façana principal.

La façana principal, orientada al sud-est, està segmentada per dos contraforts que s'estenen fins al nivell de golfes. Entre els dos contraforts hi ha l'accés principal, un portal amb llinda de fusta, i una finestra petita a mode d'espitllera, emmarcada amb pedra treballada a nivell de planta baixa. Al primer pis hi ha dues finestres, actualment tapiades, i dues finestres més a les golfes, totes emmarcades amb maó. A l'extrem dret de la façana, més enllà del contrafort, hi ha una altra finestra petita a mode d'espitllera emmarcada amb pedra treballada a nivell de planta baixa.

La façana nord-est presenta també dos contraforts, encara que de menors dimensions als de la façana principal, i dues finestres; una es troba ubicada a nivell de planta baixa i està emmarcada amb pedra treballada i l'altra es troba a nivell de golfes i és fruit d'una reforma.

A la façana nord-oest, que només compta amb el nivell de primer pis i golfes degut al desnivell, es pot observar l'ampliació lateral de la masia ja que una cantonada diferenciada ha quedat integrada al mur. En aquesta façana trobem tres finestres i una porta emmarcats amb maó i fusta a nivell de primer pis i dues finestres emmarcades amb maó a nivell de golfes.

La façana sud-oest, fruit d'una ampliació, es troba totalment arrebossada. Presenta una porta i una finestra a nivell de planta baixa, tres finestres actualment tapiades a nivell de primer pis i dues grans obertures simètriques de forma trapezoïdal a les golfes, essent totes elles de nova construcció.

Davant la façana principal hi ha diverses estructures construïdes amb pedra i maó d'ús agropecuari i diversos murs de poca alçada que delimiten aquests espais. Uns metres al nord-est de l'edifici hi ha ubicada la pallissa, construïda amb pedra i teulada a doble vessant. Tot i tenir la teulada reformada, conserva els murs, els pilars i les obertures originals.

Història

La masia de Serrallonga de Dalt apareix documentada en el llibre de consueïda de 1638 on es reflecteix un llistat de les cases o famílies que en aquell moment hi havia al poble i al terme parroquial. La construcció actual, però, correspon probablement a una edificació del segle XVIII amb importants reformes els últims anys.

Bibliografia

AADD, Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Osona i Ripollès. Enciclopèdia Catalana, 1993.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic d'Alpens, Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat a l'abril de 2006.

PLANES, J.A, Alpens. Una història del Lluçanès: pagesos, paraires i carlins, Ajuntament d'Alpens, 1999.

